

Arrest

nr. 147 883 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2015 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat L. DENYS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van D.A. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Syrische nationaliteit en bent u op 16 mei 1949 geboren in Aleppo, Syrië. U bent een christen van Armeense origine. U groeide op in de wijk Hulok in Aleppo. U ging enkele jaren naar school en werkte vervolgens in de goudsmederij in de wijk Midaan. U deed uw legerdienst van 1970 tot 1974 in een parkeergarage voor voertuigen. U trouwde in 1987 met (B.K.) (o.v.X) en jullie verhuisden naar de wijk Midaan. U leidde uw zoon (R.) (O.V.X) op in de goudsmeedkunst en legde zelf het werk neer in 2006 naar aanleiding van hartproblemen. In maart 2010 werd uw zoon gearresteerd door de politieke veiligheidsdienst. Hij maakte verboden symbolen zoals Koerdische letters en vlaggen. Na een viertal dagen werd hij weer vrijgelaten nadat hij verklaarde dergelijke beeltenissen niet meer te vervaardigen. Eind januari 2011 werd hij voor een tweede maal gearresteerd. Uw zoon zou problemen

gehad hebben met twee mensen van de veiligheidsdienst. U bent samen met uw zoon naar een advocaat gegaan. Deze wilde de zaak niet opnemen omdat het te maken had met personeel van de veiligheidsdienst. Een paar dagen later contacteerden jullie een gepensioneerd officier die jullie aanmaande de zaken op te lossen. Uw zoon zou vijftien jaar celstraf kunnen krijgen. Uw zoon zou zijn ontsnapt en verklaarde zich op 9 maart 2011 vluchteling in België.

U heeft een paspoort aangevraagd in oktober 2012. De paspoortinstantie werd echter gebombardeerd en de dienst verhuisde naar een ander gebouw. U kreeg bezoek van een ambtenaar die een aantal formulieren had ingevuld. U heeft er daarna niets meer van gehoord. U heeft het land verlaten omwille van de algemeen onveilige situatie. U heeft zelf geen persoonlijke problemen gekend. U heeft Syrië samen met uw echtgenote (B.K.) (o.v.1312213B) verlaten op 22 februari 2013. Jullie reisden met een taxi naar Turkije en staken de grens over in Bab el Hawa. De reis zette zich verder naar Istanbul. Na een verblijf van twee weken gingen jullie met de bus naar Europa. Jullie passeerden via Duitsland, Frankfurt en namen van daaruit een taxi tot in België. De smokkelaar had een Lets paspoort voor jullie geregeld. U verklaarde zich vluchteling op 14 maart 2013.

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 mei 2013, waarna u op 4 april 2014 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend.

Op 6 augustus 2014 werd u op het Commissariaat-generaal opnieuw uitgenodigd in het kader van een eventuele intrekking van uw statuut daar gebleken is dat u, in tegenstelling met uw eerdere verklaringen, ook over de Armeense nationaliteit beschikt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een nieuw element in uw asiëldossier is opgedoken. Uit dit nieuwe element blijkt dat cruciale verklaringen die u in de loop van de asiëprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen.

Naar aanleiding van nieuwe informatie die het CGVS ontving, werd u opnieuw opgeroepen voor een gehoor, nl. op 6 augustus 2014. Er werd immers vastgesteld op basis van informatie die ons verschaft werd door het Armeens consulaat dat u zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikt.

Zo stelde u in het kader van uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u nooit in Armenië bent geweest; u zou naast een bezoek aan buurland Libanon nooit Syrië verlaten hebben (CGVS 1312213 24/5/2013 p.3) Bovendien verklaarde u enkel de Syrische nationaliteit te hebben en zou u nooit stappen ondernomen hebben om de Armeense nationaliteit te verwerven (CGVS 1312213 24/5/2013 p. 4). U werd hierna gevraagd om uw toestemming te geven aan het CGVS om te onderzoeken of u al dan niet over de Armeense nationaliteit beschikt. U verklaarde hiertegen geen bezwaar te hebben, waarna u een door het CGVS opgesteld attest ondertekende, dat in deze toestemming voorziet (zie document toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS stelde vervolgens een onderzoek in. Op 30 juni 2014 ontving het CGVS een antwoord van de Armeense ambassade in Brussel. Hierin wordt bevestigd dat u een Armeens staatsburger bent, over een Armeens paspoort beschikt en er bovendien een adres in Armenië op uw naam geregistreerd was (zie COI-case ARM 2014-15; 2014-043). U werd in het kader van deze vaststellingen nogmaals opgeroepen door het CGVS, doch u bleef volhouden dat u niet over de Armeense nationaliteit beschikt en nooit een Armeens paspoort gehad hebt (CGVS 1312213 6/8/2014 p.2, 3, 4). Aldus blijkt ontegensprekelijk dat u op intentionele wijze de Belgische asiëlinstanties tracht te misleiden.

Aldus staat vast dat u zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikt. Het CGVS wijst erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU. Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw asiëaanvraag in België derhalve toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de Armeense als de Syrische overheid. U baseert uw verzoek om

internationale bescherming echter enkel op feiten die zich in Syrië hebben voorgedaan. Uit uw verklaringen kunnen geen elementen ontwaard worden die erop wijzen dat u een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt ten aanzien van Armenië - van welk land u angstvallig probeerde de nationaliteit te verbergen (CGVS 1312213 6/8/2014 p.4).

Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u zich naar Armenië kan begeven om aan de situatie in Syrië te ontkomen.

De documenten die u neerlegde, namelijk uw legerboekje en een aantal foto's in verband met de vernielingen in Syrië, veranderen deze appreciatie niet.

Bijgevolg dient de u toegekende subsidiaire beschermingsstatus, op basis van de actuele situatie in Syrië, ingetrokken te worden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenote de subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.K. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Syrische nationaliteit en bent u op 1 januari 1959 geboren in Kamishli. U bent een christen van Armeense origine. U woonde tot uw achttien jaar in Kamishli. U leerde uw man kennen in Aleppo. Na uw huwelijk met (A.D.) (o.v. 7.675.343) vestigden jullie zich in de wijk Midaan in Aleppo. In oktober 2012 begonnen de gevechten in de wijk tussen de rebellen en de overheid. Uw huis bevond zich op de frontlinie.

U heeft Syrië verlaten omwille van de algemeen onveilige situatie in het land. U heeft Syrië verlaten op 22 februari 2013. Jullie reisden met een taxi naar Turkije en staken de grens over in Bab el Hawa. De reis zette zich verder naar Istanbul. Na een verblijf van twee weken gingen jullie met de bus naar Europa. Jullie passeerden via Duitsland, Frankfurt en namen van daaruit een taxi tot in België. De smokkelaar had een Lets paspoort voor jullie geregeld. U verklaarde zich vluchteling op 14 maart 2013.

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 24 mei 2013, waarna u op 4 april 2014 de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend. Op 6 augustus 2014 werd u op het Commissariaat-generaal opnieuw uitgenodigd in het kader van een eventuele intrekking van uw statuut daar gebleken is dat u, in tegenstelling met uw eerdere verklaringen, ook over de Armeense nationaliteit beschikt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een nieuw element in uw asiëldossier is opgedoken. Uit dit nieuwe element blijkt dat cruciale verklaringen die u in de loop van de asiëprocedure aflegde ongeloofwaardig zijn. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen op basis van bedrieglijke verklaringen.

Naar aanleiding van nieuwe informatie die het CGVS ontving, werd u opnieuw opgeroepen voor een gehoor, nl. op 6 augustus 2014. Er werd immers vastgesteld op basis van informatie die ons verschaft werd door het Armeens consulaat dat u zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikt.

Zo verklaarde u in het kader van uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal dat u enkel de Syrische nationaliteit had en zou u nooit stappen ondernomen hebben om de Armeense nationaliteit te verwerven (CGVS 1312213 B 24/5/2013 p. 4). U werd hierna gevraagd om uw toestemming te geven aan het CGVS om te onderzoeken of u al dan niet over de Armeense nationaliteit beschikt. U verklaarde hiertegen geen bezwaar te hebben, waarna u een door het CGVS opgesteld attest ondertekende, dat in deze toestemming voorziet (zie document toegevoegd aan het administratief dossier). Het CGVS stelde vervolgens een onderzoek in. Op 30 juni 2014 ontving het CGVS een antwoord van de Armeense ambassade in Brussel. Hierin wordt bevestigd dat u een Armeens staatsburger bent, over een Armeens paspoort beschikt en er bovendien een adres in Armenië op uw naam geregistreerd was (zie COI-case ARM 2014-16, 2014-043). U werd in het kader van deze vaststellingen nogmaals opgeroepen door het CGVS, doch bleef u volhouden dat u niet over de Armeense nationaliteit beschikt en nooit een Armeens paspoort gehad hebt (CGVS1312213 B 6/8/2014 p.2, 3, 4). Aldus blijkt ontegensprekelijk dat u op intentionele wijze de Belgische asiëinstanties tracht te misleiden.

Aldus staat vast dat u zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikt. Het CGVS wijst erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras,

godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren (...). Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder 'land van herkomst' in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de richtlijn 2011/95/EU. Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw asielaanvraag in België derhalve toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de Armeense als de Syrische overheid. U baseert uw verzoek om internationale bescherming echter enkel op feiten die zich in Syrië hebben voorgedaan. Uit uw verklaringen kunnen geen elementen ontwaard worden die erop wijzen dat u een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt ten aanzien van Armenië - van welk land u angstvallig probeerde de nationaliteit te verbergen (CGVS 1312213 B 6/8/2014 p.3).

Er kan dan ook redelijkerwijze van uitgegaan worden dat u zich naar Armenië kan begeven om aan de situatie in Syrië te ontkomen.

Bijgevolg dient de u toegekende subsidiaire beschermingsstatus, op basis van de actuele situatie in Syrië, ingetrokken te worden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat ook in hoofde van uw echtgenoot de subsidiaire beschermingsstatus werd ingetrokken.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekende partijen betogen in het onderhavige verzoekschrift als volgt:

"2.2.1 Eerste middel: Schending artikel 48/4 Vw artikel 48/5 par 3 in fine (artikel 8 par. 2 richtlijn 2011/95/EU), en artikel 19 par. 2 b) richtlijn 2011/95/EU en artikel 27 KB 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (artikel 8 lid 2 richtlijn 2005/85/EG) en artikel 57/6 Vw juncto artikel 35/1 en 35/2 KB CGVS en artikel 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing is voor beiden als volgt gemotiveerd:

-Het staat vast dat verzoekers zowel over de Syrische als over de Armeense nationaliteit beschikken.

-Conform de richtlijn 2011/95/EU artikel 2 n stelt: 'land van herkomst': het land of de landen van de nationaliteit

-Hieruit leidt verwerende partij af dat het land van herkomst in artikel 48/4 Vw eveneens dient gelezen te worden in het licht van artikel 2 n van de definities in de richtlijn 2011/95/EU

-Verwerende partij stelt aldus dat verzoekers geen internationale bescherming behoeven in België gezien uit hun verklaring op het interview van 6 augustus 2014 volgens verwerende partij tot uiting komt: Uit uw verklaringen kunnen geen elementen ontwaard worden die erop wijzen dat U een vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt ten aanzien van Armenië

Verzoekers betwisten vooral het laatste in de motivering.

Verzoekers kunnen in dit opzicht verwijzen naar hun verklaringen afgelegd tijdens het interview op 6 augustus 2014.

Zowel eerste verzoeker als tweede verzoeker verklaren het zelfde. Op pagina 3 van het verhoorverslag stelt eerste verzoeker: De mensen die naar Armenië zijn vertrokken waren van bepaalde niveau daar moesten ze zelf opdraaien voor kosten van huisvesting en eten, ze staan nu aan de grond en hebben geen geld meer ze willen terugkeren maar er is geen uitweg.

Verder: ... Ik kom veel Armenen tegen en ook wonen 25.000 Armenen hier, ze zijn gevlucht van de honger en werkloosheid, ze hebben zelfs verblijfstitels en nat. van daar en ze willen niet terugkeren, de Armeense president heeft geen belangstelling voor zijn eigen volk hoe zou hij wel belangstelling hebben voor ons, de Armenen vertelden me dat dagelijks jonge mensen naar Moskou vertrekken om werk te zoeken.

... Als ik naar toe ga dan zal ik geen jaar vol kunnen houden want ik zou mijn huur en geneesmiddelen niet kunnen betalen. ... ik heb twee operaties gehad aan mijn hart ik heb nood aan medisch zorg. Daar heb je die voorziening en hulp niet zoals hier vandaar dat de mensen weglopen omdat ze honger hebben en werkloos zijn.

Ook tweede verzoeker stelt het zelfde.

Het komt er aldus op neer dat indien verzoeker terugkeren naar Armenië er zwaar wegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst (lees Armenië - conform artikel 2 N richtlijn 2011/95/EU), terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 valt.

Paragraaf 2 van dit artikel definieert ernstige schade. Verzoekers zijn van oordeel dat zij wel degelijk vallen onder punt b par. 2: Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker is zijn land van herkomst (lees Armenië).

Welnu heeft eerste verzoeker en tevens tweede verzoeker niet aangegeven dat hij inderdaad, indien hij zich onder de bescherming van Armenië zou plaatsen een vernederende behandeling toegemoet gaat? Verzoekers zijn van oordeel wel. De Armeense overheid tot niks. Zij komen niet tussen in kosten voor huisvesting, voedsel, geneesmiddelen. Er zijn geen opvangmogelijkheden. Verzoekers kunnen het een tijdje uithouden doch hun spaargeld is op en dan begint de miserie.

Verzoekers kunnen zich aldus niet onder de bescherming stellen van de Armeense overheid.

Dit is immers niet in strijd met algemene informatie. Verzoekers verwijzen naar hun stuk 3. Het betreft een getuigenis van een Syrische vluchteling van Armeense afkomst. Het verhaal is identiek aan dit van verzoeker doch met dit verschil dat de man in 38 jaar is maar verzoeker is er 66 en met een hartprobleem. Verzoeker heeft bewijzen voorgelegd van zijn twee hartoperatie en van het feit dat hij ook al hier medicijnen dient te nemen.

Verzoekers zullen, als hun spaarcenten op zijn, ontbering tegemoet gaan. Verzoeker heeft medicijnen nodig. Het is algemeen geweten dat gezondheidszorgen in Armenië enkel ter beschikking staan indien er centen zijn. Verzoekers hebben geen centen meer.

Bovendien zijn verzoekers in Aleppo misleidt geworden door de Armeense Kerk aldaar. Verzoekers zijn lid van hun Armeense Kerk gemeenschap. Het is deze kerk gemeenschap die stelde dat verzoekers, als Syriërs van Armeense afkomst, zich dienden te wenden naar de ambassade, een fictief adres opgeven in Armenië en heel vlug de Armeense nationaliteit konden krijgen in 2012. In volle ontbering door de oorlog hebben verzoekers dat dan ook gedaan. Dit is te begrijpen gezien de ontbering aldaar.

Derhalve is er geen reden om de subsidiaire bescherming in te trekken. Volledig terecht wensen verzoeker zich niet onder de bescherming van Armenië te stellen.

Derhalve is aan de voorwaarden van artikel 48/4 par. 1 en 2 voldaan.

Verzoekers hebben wel degelijk aangetoond in hun interview van 6 augustus 2014 dat hij ernstige schade zal leiden zodat er geen toepassing gemaakt kan worden van artikel 57/6 7° Vw.

Het middel is derhalve gegrond.

Het CGVS focust zijn volledig op het feit dat zijn ontdekt hebben dat verzoekers eveneens de Armeense nationaliteit bezitten om de subsidiaire bescherming in te trekken op grond van artikel 57/6 7° Vw (artikel 19 par. 3 b) richtlijn 2011/95/EU).

Het CGVS is dan echter wel verplicht op basis van artikel 19 par. 4 om na te gaan per geval dat de betrokken persoon niet of niet langer in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker is van oordeel dat hij zich rechtstreeks kan beroepen op deze rechtsregel gezien de vreemdelingenwet hierover niks stelt tenzij artikel 35/2 KB CGVS.

Op grond van artikel 35/2 KB CGVS hebben verzoekers duidelijk aangegeven waarom het statuut van subsidiaire bescherming dient behouden te worden. Verzoekers kunnen hiervoor verwijzen naar het verhoorverslag (die hierboven werd uiteengezet).

Is het dan niet aan het CGVS, nu ze toch zeker zijn dat verzoekers de Armeense nationaliteit hebben, te onderzoeken of er in hoofde van verzoekers geen risico bestaat op ernstige schade nu artikel 48/5 in fine stelt: Er wordt rekening gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen.

Het volledige dossier bevat niet veel informatie. Het dossier bestaat enkele en alleen uit twee verhoorverslagen deze van 6 augustus 2014 en deze van 24 mei 2013.

Het CGVS heeft helemaal geen onderzoek gedaan naar:

-De algemene omstandigheden in het land Armenië. Verzoekers hebben nochtans overduidelijk aangegeven dat zij ernstige schade zullen ondervinden gezien de Armeense overheid zich niet bekommerd om zijn onderdanen. Er is geen werk, geen huisvesting, steekpenningen zijn nodig om medische zorgen te verkrijgen, ...

-De persoonlijke omstandigheden van verzoekers. Eerste verzoeker is 66 jaar. Eerste verzoeker is een ziek man. Hij heeft hartproblemen. Het CGVS is hiervan op de hoogte gezien er hierover stukken werden getoond tijdens het interview.

Nog een belangrijk element is echter dat verzoekers hun zoon (R.D.) in 2011 het statuut vluchteling heeft ontvangen. Is het niet meer dan normaal dat verzoekers dicht bij hun zoon willen zijn?

Het CGVS houdt er geen rekening mee dat verzoekers hun huis werd gebombardeerd in Syrië (het staat vast dat verzoekers hun volledige leven hebben gesleten in Syrië). De oorlog woedde hevig in Aleppo. Verzoekers waren teneinde raad. De Armeense overheid heeft echter beslist om nieuwe mensen aan te trekken in hun land. Zeker de hoger opgeleiden uit Syrië zijn meer dan welkom in Armenië. Verzoekers konden dus gemakkelijk de Armeense nationaliteit bekomen. Hierbij dient wel in het achterhoofd te worden gehouden dat zij deze nationaliteit heel recentelijk hebben bekomen. Zij hebben om deze nationaliteit verzocht toen de oorlog woedde. Verzoeker ten einde raad, op zoek naar internationale bescherming teneinde aan de bombardementen te ontkomen, hebben zich inderdaad naar de Armeense overheid gewend. Doch zij hebben gezien dat zij aldaar, gezien hun leeftijd en de hartproblemen van eerste verzoeker, hun weinig spaargeld, geen hulp van de overheid, een opvangconditie, ... onmogelijk een menswaardig leven kunnen gaan leiden.

Uit het interview van 6 augustus 2014 komt dit allemaal tot uiting.

Verzoekers stellen aldus vast dat deze argumenten volledig genegeerd worden door het CGVS. Het is duidelijk dat het CGVS met de redenen die zij hebben opgegeven tijdens het interview bij toepassing van artikel 35 par. 2 lid 2 KB CGVS artikel 48/5 par. 3 in fine (artikel 8 par. 2 richtlijn 2011/95/EU) niet hebben toegepast.

Verzoekers wensen immers expliciet te verwijzen naar artikel 8 par. 2 richtlijn 2011/95/EU waarop zij zich wel degelijk kunnen op beroepen gezien de vreemdelingenwet niet stelt dat: De lidstaten zorgen ervoor dat zij beschikking over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals de Hoge Commissaris van de VN en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken.

Terecht stellen verzoeker vast dat het dossier niks maar dan ook niks van actuele informatie bevat over Armenië.

Indien verzoekers iets aangeven aan het CGVS is het aan het CGVS om het te ontdoen van alle twijfel.

Enkel stellen dat verzoekers een verkeerde voorstelling van de feiten hebben gegeven (artikel 57/6 7° Vw) is onvoldoende om de subsidiaire bescherming in te trekken. Indien het CGVS de subsidiaire bescherming wenst in te trekken dient zij inderdaad nog na te gaan of er geen nood aan subsidiaire bescherming is in Armenië.

Dit is aldus duidelijk niet gebeurd.

Hierdoor is er een schending vast te stellen van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen gezien er niet gemotiveerd wordt in de bestreden beslissing in het opzicht van de persoonlijke omstandigheden van verzoekers en dat het administratief dossier niet verwijst naar actuele nauwkeurige informatie. Dit ondanks het feit dat verzoekers hierboven duidelijk verwezen hebben naar de artikelen 48/4, 48/5, artikel 35/2 KB CGVS, artikel 8 par. 2 richtlijn 2011/95/EU en artikel 57/6 7° Vw.

In dit opzicht is tevens een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel van te stellen. Dit beginsel houdt in dat het CGVS tot taak heeft om alle informatie te verzamelen, deze te bestuderen en hieruit een redelijke beslissing te distilleren. Verzoekers hebben erop gewezen tijdens hun interview dat ze ernstige schade zullen leiden bij een terugkeer naar Armenië. Het CGVS heeft dit element, nu ze 100% zeker zijn dat verzoeker de Armeense nationaliteit hebben, niet onderzocht, geen informatie opgezocht teneinde aan verzoekers de subsidiaire bescherming toe te kennen als onderdanen van Armenië en dit op grond van de artikelen 48/4, 48/5, artikel 35/2 KB CGVS, artikel 8 par. 2 richtlijn 2011/95/EU en artikel 57/6 7° Vw.

Het middel is derhalve gegrond.

Conform artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 is het een substantiële vormvereiste de beslissing te motiveren. Het CGVS motiveert hun beslissing door in de beslissing te verwijzen naar zie COI-CASE ARM 2014-15; 2014-043 op te stellen dat verzoekers over een Armeens paspoort beschikken en bovendien een adres in Armenië op hun naam geregistreerd was.

Verzoekers hebben het administratief dossier bekeken en eveneens de COI-CASE. Verzoekers zijn van oordeel dat dit stuk NIET voldoet aan de motiveringsverplichting. Echter het COI document dat stelt dat verzoekers een adres, armeens paspoort zou hebben is echter een eigen document opgemaakt door het CGVS. Nochtans had de advocaat op het interview dd 6 augustus 2014 op pagina 5 gevraagd: ... Ik heb het bewijs niet gezien, als de Armeense ambassade, ik zou de aanvraag willen zien en waar is de aanvraag gedaan is, waar paspoort uitgereikt is en formulieren waarmee die aanvraag gebeurd is.

Verzoekers betwisten niet dat ze aan Armeens paspoort hebben doch verzoekers wensen wel degelijk de aanvraag te zien die werd gesteld aan de Armeense ambassade. Verzoekers wensen de elektronische post zien waarmee de consul in Brussel werd aangeschreven en de elektronisch antwoord bericht van de consul. Het COI document is een verwerking van de officiële gegevens. De motiveringsplicht legt immers de verplichting op dat verzoekers in het administratief dossier alle documenten terug vinden dus ook de elektronische berichten die verstuurd zijn geworden van en naar de consul in de Ambassade van Armenië.

Dit is niet in het dossier aanwezig waardoor er aldus een schending vast staat van een substantiële vormvereiste die tot de vernietiging leidt van de bestreden beslissing.

Het middel is gegrond.

Verzoekers vorderen aldus in hoofdorde dat de beslissing van het CGVS dd 29 januari 2015 te hervormen waarbij aan verzoekers de subsidiaire bescherming wordt toegekend.

In ondergeschikte orde te beslissing van het CGVS dd 29 januari 2015 te vernietigen wegens schending van een substantiële onregelmatigheid en indien nodig de zaak terug te sturen naar het CGVS teneinde een onderzoek te bevelen naar de nood van subsidiaire bescherming van verzoekers die tevens de Armeense nationaliteit bezitten."

2.1.2. Ter staving van hun betoog, voegen verzoekende partijen informatie inzake de situatie van Syrisch-Armeense vluchtelingen in Armenië bij het verzoekschrift (bijlage 3).

2.1.3. Verzoekende partijen leggen op 5 mei 2015 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota twee attesten van 9 april 2015 van de Armeense ambassade te Brussel neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Zij wijzen erop dat uit deze attesten blijkt dat zij aan hun Armeense nationaliteit hebben verzaakt en betogen dat dit er nogmaals op wijst dat hun Armeense nationaliteit *"geen echte nationaliteit is"*. Verzoekende partijen verwijzen tevens naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verder herhalen zij dat zij zware problemen tegemoet zien indien zij in Armenië zouden moeten blijven en verwijten zij verweerder een gebrek aan onderzoek en motivering op dit gebied.

2.2.1. Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag).

Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *"die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt: *"De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip *"land van herkomst"*. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt echter in dat het moet worden begrepen als *"het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats"* (artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Met andere woorden gelden in geval van dubbele nationaliteit de beide landen als land van herkomst.

Verzoekende partijen betwistten, hoewel zij dit blijkt de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen eerder bleven ontkennen, in het onderhavige verzoekschrift niet langer dat zij over zowel de Syrische als de Armeense nationaliteit beschikken. Zij erkenden integendeel uitdrukkelijk dat zij de Armeense nationaliteit hadden bekomen.

Uit de op 5 mei 2015 per aangetekend schrijven en door middel van een aanvullende nota neergelegde attesten van de Armeense ambassade te Brussel blijkt echter dat verzoekende partijen op 9 april 2015 en ten overstaan van de Armeense autoriteiten hebben verklaard afstand te willen doen van hun Armeense nationaliteit en aan deze autoriteiten hebben gevraagd deze nationaliteit stop te zetten (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

Het is de Raad onmogelijk om na te gaan welke rechtsgevolgen zulke verklaring vanwege verzoekende partijen ten aanzien van de Armeense autoriteiten heeft. Ten overvloede dient te worden opgemerkt dat de welwillendheid en vlotheid van de Armeense autoriteiten inzake de verwerving en, zoals *in casu*, de mogelijke afstand van de nationaliteit opmerkelijk is gelet op de aanzienlijke rechtsgevolgen die het bezit van een nationaliteit met zich meebrengt.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 29 januari 2015 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaken wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS